

Szegedi konzervgyár érdekes paprika-készítménye

Egy leveses kanálban: 6 darab citrom C-vitaminja

(A Délmagyarország munkatársától). Nemrégiben beszámoltunk arról, hogy egy fiatal szegedi vegyészmérnök fontos új munkába kezdett: saját erejéből, szinte a két keze munkájából konzervgyárat alapított, amelynek célja az, hogy a szegedi föld terményeit, elsősorban a szegedi gyümölcsöt és a paprikát olyan készítményekben dolgozza fel, amellyel nemcsak a magyar piac, de a külföld is ellátható. Az üzem azóta megkezdte működését a Liget-utcában „Szegedi konzervgyár“ címen és egyik legfontosabb feladatát a C-vitaminos készítmények előállítására képezi.

Mindenki által ismert tény, hogy a vitaminoknak milyen fontos szerepe van a táplálkozásban. Az orvostudomány számos olyan betegséget tart számon, amelyeket a vitaminhiány okoz. A vitaminkutatást nagy lépéssel vitte előre Szent-Györgyi Albert professzor paprikából előállított C-vitaminja és ennek gyakorlati alkalmazása során állapították meg, hogy a különböző félélyeknek, elsősorban a gyomorfékelyeknek eredményes gyógymódja a C-vitaminus táplálkozás. A gyógyításokon kívül többek között a kozmetikában is fontos szerepe van a C-vitaminnak, például a szeplők és kopaszodás elleni küzdelemben. Hogy milyen fontossága van a megfelelő vitaminus táplálkozásnak, mutatja az is, hogy a honvédelmi minisztérium a közelmúltban előírta, hogy a katonai konzervekbe is bizonyos mennyiségű

C-vitaminos készítmény adagolandó.

Balla Ferenc kísérletei során azon dolgozott, hogy Szegeden, a „C-vitamin hazájában“ a legnagyobb C-vitamin tartalmú gyümölcspaprikából megfelelő különleges eljárással egy különleges C-vitaminos készítmény legyen előállítható. A konzervüzemet speciális irányba fejlesztette ki, ahol izletesen és izlésesen állítják elő a „Papirit“ nevű zamatos paprikapürét. Az az érdekes és nagy fejlődés előtt álló készítmény az Országos Kémiai Intézet és Központi Vegyészeti Allomás meghatározása szerint 0.487 százalék C-vitamint tartalmaz, ami annyit jelent a nyilvánosság számára, hogy egy leveskanál Papirit anynyi C-vitamint tartalmaz, mint 6 darab citrom.

A paprikaextraktumot különféleképpen lehet felhasználni. Célszerű formája a már kész étel ízesítése (leves, hus, főzelék, vajaskenyér stb.), izletes, zamatos ízénél fogva önmagában is jól fogyasztható. A fiatal szegedi vegyész új utakon járó készítménye iránt nagy érdeklődés nyilvánult meg nemcsak az országban, de külföldön is és az érdeklődés fejlődése azt jelenti, hogy a konzervkészítmény jelentékenyen fogja növelni a szegedi paprika értékét és exportját. Az iparszerűen feldolgozott gyümölcspaprika termelése is előreláthatólag új fejlődéshez érkezik, mert a konzervüzem részére nagybemennyiségű gyümölcspaprikát kell termelni.

Rómába

február 26-tól március 6-ig 9 napos

társasutazás.

Részvételi díj

140 pengőtől

Jelentkezést elfogad

Neu Ernő

banküzlet utazási irodája

„Az osztozásnál mi is ott leszünk...“

Vénasszonyok nyarának egy verőfényes délutánján hallottam először. Csak az imént érkeztem meg a pályaudvarról és fáradtságtól félig ájultan feküdtem nyitott udvari ablak mellett, egy budapesti bérház III-ik emeletén. Szemeimet már éppen ellepte a jótékony álmom, tagjaim lassan alvásra zsibbadtak, amikor odalent az ablak alatt nyekergő hegedű és sípoló tangóharmonika kísérete mellett valami lehetetlen infámis hangon rákezdte egy „udvari énekesnő“: „Az esküvődön én is ott leszek...“.

Az álmom nyomban elszállt szemeimről, a torokomat szorongatta ez a dusan ömlő józsefvárosi érzelmesség. Már akkor tudtam, hogy mig élek, ki nem állhatom ezt a melódiát, meg azt a nóta-beli legényt, aki „ne félj, semmi rosszat nem tesz“, csak: „megáll majd az emberek között“ esetleg: „elbujik az oszlopok mögött“. Nem tehetek róla, de akkor sem tudtam megszeretni ezt a rendkívül népszerű slágert, amikor a hírhedt Harmonikás Gizi dalolta a jókaiutcai kávéházban. Szenvedélyes táncos vagyok, de lehetőleg mindig leülök, ha ezt az álszentimentális tangót intonálja a zenekar. Egyszóval: szinte kényszer-

KORDA RUHA FELÖLTŐ NADRAG **Elismerten Közkezdvelt Divatos Olcsó Jó**

Sport és Fiu ruházati cikkek

SZECHENYI TÉR

Elsőrendű mérték utáni szabóság

re! Szép kis hangverseny, ami után táncol a közönség!

Glória elmondta, milyen jót nevettek a Zeneakadémián, mikor meghallották, hogy hangverseny után bál lesz.

Ha még mehetségeket kerestek is, ha még másokban látták is a hibát, szép lassan maguk is nyíltan beszéltek arról, hogy Glóriának nem volt sikere, Glória csak udvarias tapsokat aratott az ithoni közönségnél. Holott, anyja azt szeretné volna, ha leányát diadalszekéren hurcolták volna el. Pár év előtt, mint a város népdalénekesnője, még ő is tapsokat aratott, azonban a műkedvelő kénytelen ingyen elpredálni tehetségét, ezért sok keserűség gyülemlt fel benne. Most leánya sikereiben oldotta fel elkeseredését. Glória valóban a Zeneakadémia reménysége volt és máris nagy sikerekre tekinthetett vissza. Mostani szereplése váratlanul érintette volna budapesti kritikusaikat is, akik ismerték képességeit és sokat vártak tőle.

Ezért nem tudták, illetve nem akarták elhinni maguk sem a bukást. Az újságíró azonban olyan elfogadhatóan magyarázta meg a kétségtelen bukás okát, hogy ehhez a megoldáshoz örömmel csatlakoztak ők is.

A tetszetős Glóriát minden felelősség alól felmentő megokolásért az anya jutalmul megdícsérte az újságíró frakkját. Elés szemével észrevette, hogy a csellista új, legújabbszabása frakkot visel. Gondolta, a másiktól jóleső érzést vált ki, ha az új frakkal szemben az ő rövidbbszárnyu frakkját fogja megdícsérni. Hogy a hatás annál nagyobb legyen és kimerítse a tárgyat, no meg, hogy minden kétséget és közbejöhethető feltevést kizárjon, az újságíróval felvétel-

te a csellista frakkját, a csellistával meg az újságíróét. Amikor a két férfi így a nyílt színen, Glória és anyja felfokozott érdeklődése mellett átöltözött, az anya kijelentette, hogy az újságíró jobban néz ki a saját régi frakkjában, viszont a csellista is jobban néz ki az újságíróéban. Így hát az újságíró frakkja minden vonatkozásban diadalt aratott.

Miközben visszacserezték a ruhadarabokat, a főrendező-főorvos lépett a szobába. Gratulált Glóriának. Kezében két borítékot szorongatott. Egyiket az énekesnőnek, másikat a csellistának nyújtotta át.

Glória elbűvölően mosolygott, az anya szemében új fények villantak meg és Glória dicséretébe fogott. Hangját és szépségét magasztalta.

A főorvos távozása után Glória a borítékot világozágnak tartotta és félbeszakította. Egy lila százpengőt húzott ki belőle diadalmasan, Kissé bosszantotta őket, hogy a csellista borítékjában ugyancsak száz pengő volt, azonban a saját százpengősük okozta öröm elnyomta a bosszúságát.

Az anyja a pénz büvöletében már nem is érezte oly nyomasztónak a történeteket.

— Az első sorokban azért nagyon szépen érvényesülhetett ám a Glória hangja — mondta meggyőződéssel.

Glória számára nem nagyon volt fontos, hogy szülővárosa milyen álláspontra helyezkedik hangjával szemben. Tisztában volt vele, milyen sikereket aratott már; ezért nem nagyon izgatta magát. A pénz őt is jókedvre hangolta, anyja megjegyzésére lélekönnyítő vallomást tett.

— Magam is érzem, hogy nem jött ki a hangom. Ugy van, ahogy Sanyi mondja; ezeket a da-

lokot nem szabad nagy hangon énekelni. Tanulás közben így rögződtek be s amikor a hatalmas teremben magam is próbáltam nagyobb hangokat kiadni, ez egyáltalán nem sikerült.

Az anyja nem hagyta magát.

— Azért volt ott taps elég! — mond és most a csellistához fordult igazolásért.

A csellista még nem felejtette el a frakkján esett méltánytalanságot, meg azután ő volt az est másik fénypontja, így riválist látott Glóriában, nem adott határozott feleletet.

— Sanyi nagyon felszófolta az érdeklődést a lapoknak leadott kommunikékben s minthogy Glória indiszponált volt, a közönség nem kapta azt a káprázatot, amelyet várt. Ennyi az egész. Különbben egész szép siker volt — tette hozzá meggyőződés nélkül.

Glória azzal fejezte be a beszélgetést, hogy felvetette a vacsora gondolatát. Egyik távoleső kiskocsmá mellett döntöttek. Az újságíró autót rendelt és a csellistával együtt hangulatos vacsorát rendeztek Glória és anyja tiszteletére.

Amikor később hazamentek, már nem sokat beszéltek a hangversenyéről; fáradtak voltak.

A fiura azonban még nehéz órák vártak. Lapja másnap délben jelent meg, ékkorra beszámolót kellett írnia a nagy jótékonycélu estről. Legnehezebb feladata az volt, hogy Glória balkimnetelű szereplését megvédje a várakozással szemben. Azt szeretné volna elérni, hogy a cikk elolvasása után azok is a jövő sztárjának tekinték Glóriát, akik hallották énekelni. Tudta, a hozzáncémertő vidéki közönségnek hiába írja, hogy kamara-műsorral nem lehet nagyteremben érvényesülni. Itt csak a nagy hangokat becsülték